

St-lka v rekursu svém k žal. úřadu tvrdila, že v úhrnné reální hodnotě postoupených nemovitostí u poplatkového úřadu přiznané sumou 120.000 K jest obsažena i cena všeho příslušenství ve smyslu § 296 o. z. o. Je-li tomu tak, pak neměl vyměřovací úřad podkladu pro to, aby předpokládal, že hodnota nemovitosti bez příslušenství činí 120.000 K a pro nedostatek podkladu nemohly by účinky prekluse stranu stihnouti. Žal. úřad měl tedy důvodnost námítky té vyšetřiti a po výsledku vyšetření pak o stížnosti věcně rozhodnouti.

Protože tak neučinil, vyžaduje skutková podstata doplnění a bylo proto nař. rozhodnutí pro tuto vadu dle odst. 2 § 6 zák. o ss zrušiti.

Č. 1096.

**Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí (Čechy):
Zef nepatří mezi »potomky« zmíněné v § 4 č. 3 ř. dávk. z r. 1915.**

(Nález ze dne 4. ledna 1922 č. 17.797/21.)

V ě c: Jan a Antonie F. v Č. proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Dle notářského spisu z — postoupili manželé Jan a Antonie F. svou usedlost č. — v Č. s pozemky své dceři Růženě F. a jejímu snoubenci Bohumilu Š. za 20.000 K, služebnost bytu a výměnek. Platebním rozkazem inspektorátu pro zemské dávky v Praze z — byla vyměřena co do polovice Bohumilu Š. dávka z přírůstku hodnoty částkou 4117 K 74 hal.

Rekurs proti předpisu tomu uplatňoval, že převod na zeti dávce nepodléhá.

Nař. rozhodnutím byl recurs zemským správním výborem v Praze zamítnut s odůvodněním, že dle § 4, č. 3 ř. dávk. jsou osvobozeny pouze úplatné převody s předků na potomky; pojem předků a potomků vztahuje se však jenom na příbuzné, nikoliv na osoby sešvakřené.

Stížnost běře nař. rozhodnutí v odpor pro nesprávný výklad odst. 3 § 4 ř. o dávce z přír. hodn. vydaného pro Čechy cí. patentem ze dne 29. prosince 1915 č. 83 z. z., dle něhož nejsou dávce podrobeny úplatné převody s předků na potomky a mezi manželi, hájíc názor, že v pojmu p o t o m k ů zahrnutí jsou snacha a zef.

Názor tento jest mylný.....

Pro výklad pojmu potomků jest směrodatný § 42 o. z. o., dle něhož slovem »děti« rozuměti sluší veškeré příbuzné v pokolení sestupném. Tím jest určen i význam slova »potomci« v řádu dávkovém.

Manžel dcery st-lů není vůbec v poměru příbuzenském ku stěžovatelům, nýbrž v poměru švakrovském (§ 40 o. z. o.).

Poněvadž ustanovení § 4 č. 3 ř. dávk. z r. 1915 jest svým zněním a se zřetelem na význam slova »potomci« jak v obyčejném užívání řeči, tak i dle ob. zák. obč. tak určité a jasné, že není pochybnosti o jeho smyslu a dosahu, nemůže se stížnost s účinkem odvolávati na výnosy min. fin. z r. 1858 a 1859 v oboru práva poplatkového vydané, ani na nový řád dávkový, vydaný nařízením vlády ze dne 23. září 1920 č. 545 sb. z. a n.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.